

Op de jaarvergadering van 20 juni jl. is het besluit gevallen om ons tijdschrift FUNGUS te beëindigen. Zelfs in zijn zeer bescheiden omvang van de laatste jaren betekende de publicatie van Fungus een jaarlijkse verliespost van enige honderden guldens. Een vereniging als de onze, die met een gering aantal leden en met een lage contributie werkt, terwijl zij geen kapitaal van betekenis achter de hand heeft en niet op een groot subsidie kan rekenen, moet daaraan op den duur financieel tegronde gaan.

Begonnen op 15 april 1929, toen de tijden ten opzichte van de financiën gunstiger waren, heeft Fungus precies 30 jaar bestaan. Het heeft zich van een eenvoudige, gemoedelijke opzet via een periode waarin mycophilie en mycologie op gelukkige wijze gemengd waren, geleidelijk ontwikkeld tot een zuiver wetenschappelijk mycologisch tijdschrift, hetwelk qua inhoud op eenzelfde peil stond als de goede buitenlandse publicaties.

Het voorstel om Fungus op te heffen, is door het Bestuur vanzelfsprekend slechts zeer node gedaan. Al zovele jaren hebben wij gestreden om met onze bescheiden middelen ons wetenschappelijk cachet naar buiten te handhaven, maar zonder geld is niets te beginnen.

Nu is de ontwikkeling der dingen de laatste tijd zó geweest, dat de mycologische afdeling van het Rijksherbarium te Leiden behoefte ging gevoelen aan meer publicatiemogelijkheden dan de Nederlandse Vereniging haar kon verschaffen. Wij hebben toen onderzocht of het mogelijk zou zijn om in samenwerking met het Rijksherbarium Fungus in een grotere omvang te laten verschijnen, doch dit bleek in verband met de bestaande overheidsbepalingen niet mogelijk. Wel heeft het Rijksherbarium echter van de overheid vergunning gekregen om zelf een tijdschrift uit te geven. Daar aan een dergelijke publicatie geen financiële moeilijkheden kleven, zal het een aanmerkelijk grotere omvang en een ruime internationale verspreiding kunnen hebben, waarmee de naam van Nederland in de internationale mycologie zeker gebaat zal zijn. Uiteraard zal een abonnement op dit tijdschrift heel wat meer gaan kosten dan de contributie van de N.M.V. bedraagt.

De naam van het nieuwe tijdschrift zal PERSOONIA zijn, aldus genoemd naar onze grote mycoloog uit het einde der 18e en het begin der 19e eeuw, wiens collectie in Leiden berust.

Wij kunnen Persoonia dus zien als een voortzetting, in gewijzigde vorm, van Fungus. Weliswaar is het dan geen uitgave meer van de N.M.V., doch het is wel de bedoeling dat onze leden desgewenst voor hun weten-

schappelijke publicaties daarin gastvrijheid zullen genieten.

Tenslotte is het zo, dat de N.M.V. in de 50 jaren van haar bestaan het baanbrekende werk op het gebied der mycologie in Nederland heeft gedaan. Zij heeft dan ook een groot aandeel gehad in de ontwikkeling zoals wij deze thans voor ons zien en die het mogelijk heeft gemaakt dat thans een zuiver mycologisch tijdschrift van flinke omvang in ons land kan verschijnen. De samenwerking in dezen van het Rijks-herbarium met de N.M.V. zal in Persoonia worden vermeld.

Door deze gang van zaken is een elegante oplossing gevonden om het bestaan van Fungus te beëindigen, hoe spijtig deze beëindiging overigens ook is. Het valt niet te ontkennen, dat het wegvallen van Fungus aan onze vereniging veel van haar wetenschappelijk cachet ontnemt, vooral ook in internationaal opzicht. Wij zullen het van nu af aan in hoofdzaak met Coolia moeten doen, dat natuurlijk aan de populaire kant moet blijven. Overigens zullen wij trachten om een gedeelte van de nu vrijkomende gelden te gebruiken om Coolia naar inhoud en uiterlijk in een betere conditie te brengen en hiermede is bij dit nummer al een begin gemaakt.

Voor de wetenschappelijke bijdragen onzer leden, die onze draagkracht te boven gaan, zullen wij bij Persoonia moeten aankloppen en ik wil gaarne op deze plaats het nieuwe tijdschrift veel succes toewensen.

Men moet roeien met de riemen, die men heeft en uiteindelijk is toch wel het allereerste belang dat onze vereniging intern sterk, actief en prettig is, en dat zij niet constant met grote geldzorgen heeft te kampen, zij het dan dat zij in het grote mycologische verband een bescheiden plaats gaat innemen. Mede door de uitermate geringe belangstelling in ons land voor de mycophagie (het consumeren) is de mycophilie (de liefhebberij) in Nederland beperkt. Nog beperkter is bij ons de eigenlijke mycologie (de studie), die inderdaad verre van gemakkelijk is en o.a. daardoor vele amateurs afschrikt, dan wel hun geestelijke en financiële krachten te boven gaat.

Ten besluite wil ik niet nalaten hier nog een woord van dank te schrijven jegens allen, die op enigerlei wijze hebben bijgedragen tot de ontwikkeling en het welslagen van Fungus in de 30 jaar van zijn bestaan. Vele auteurs hebben het beste gegeven wat zij te bieden hadden, de firma H.Veenman & Zonen heeft voor een keurige uitvoering gezorgd en Z.W.O. gaf ons de laatste jaren een subsidie.

Wij mogen zeker niet de verschillende redacteuren vergeten: FABIUS, REIJNDERS, SWANENBURG DE VEYE, ZANEVELD, DAAMS en MAAS GEESTERANUS, die onder vaak moeilijke omstandigheden altijd hebben

gezorgd voor het samenstellen van interessante afleveringen.

HAARLEM, augustus 1959.

G.L. van Eyndhoven

PEEL-PADDESTOELEN

Vorig jaar oktober maakten de heer Jansen uit Breda en ik een tweedaagse excursie in de Peel bij Vlierden ten zuiden van Deurne.

Daar de weersomstandigheden in de voorafgaande tijd gunstig waren, was er heel wat te vinden. Ik wil echter slechts enkele vondsten, die typisch zijn voor het bezochte terrein, de revue laten passeren.

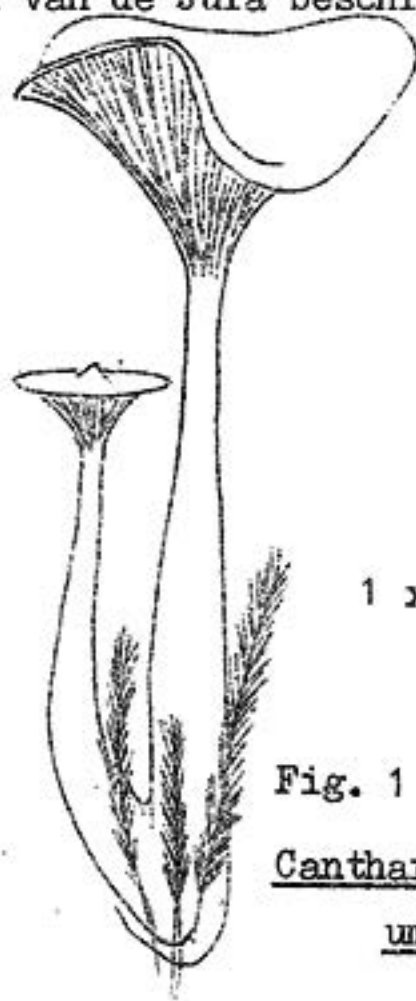
De eerste dag bezochten we het natuurreservaat de Ospeler Peel. Toen we over een hobbelig weggetje het terrein inreden golfde als welkom een klapekster voor ons uit, die zich van paal tot paal liet jagen tot hij zijn toevlucht zocht op een berkje in de heide.

Zodra we uit de auto stapten omdat deze in de modder was blijven steken, vielen we met onze neus in de fungi.

Tussen de schamele heidestruikjes stonden kleine levendig oranje-bruine Naucoria-achtige paddestoeltjes. Je zou aan een Galerina denken als ze daar niet te stevig en te weinig doorschijnend voor waren. Het was Gymnopilus fulgens, een soort in 1937 uit de hoogvenen van de Jura beschreven. Ik verzamelde hem ook in de Hautes Fagnes

in België. Uit de Index van Fungus blijkt dat deze soort in ons land ook enkele malen langs vennetjes is gevonden.

Een andere soort die ons direct opviel was een slanke trechtervormige lichtgrijze plaatjeszwam met dicht opeen staande telkenmale gevorkte lamellen. Bij duizenden groeiden ze in grote heksenkringen in de dikke laag van Polytrichum (Haarmos) en Sphagnum (Veenmos) die op vele plaatsen de na het afsteken van de turf achtergebleven losse veenlaag bedekt. Deze "Grijze Cantharel" die niet erg algemeen is in Nederland, is een zwerver in het systeem van de plaatjeszwammen. De soort is ondergebracht geweest in Cantharellus, Clitocybe, Hygropho-

1 x

Fig. 1

Cantharellula
umbonata